

overladt det til Kommunen. Jeg tror ikke, det vil være den rigtige Fremgangsmaade. Jeg erkender, at hvis det skulde vise sig, at der var Ulemper forbundne med, at Amtmændene skulde paabyde Indsamlingen, at der f. Eks. var uvillige Amtmænd, kunde det være rigtigt at lægge Myndigheden over til Sogneraadene. Hidtil har Forholdet været saaledes, at det er Ministeriet, der skulde paabyde Indsamlingen. Men selvfølgelig gik Ministeriet efter Amtmandens Indstilling og — her kommer jeg til Knudepunktet — selvfølgelig gik Amtmændene efter Sogneraadenes Indstilling. Der er ikke Grund for Amtmanden til at nægte Indsamlingen, naar der kommer Indstilling fra vedkommende Sogneraad, og skulde han gøre det, vil man kunne klage over ham til Ministeriet og vil ganske sikkert faa Medhold. Jeg tør imidlertid gaa ud fra, at Amtmanden ikke vil nægte Indsamlingen, naar der kommer Indstilling fra Sogneraadet. Faktisk gaar det jo saaledes til, at Sogneraadet indstiller, men for at faa Egalitet over det hele, har jeg fundet det rigtigt, at det er Amtmanden, der skal paabyde Indsamlingen, og det hænger sammen med et andet Spørgsmaal, som blev fremdraget med Hensyn til Bestemmelsen i § 4, at Amtsrådet fastsætter Maksimums- og Minimumsgrænsen. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at hvert Sogneraad fastsætter disse Grænser. De bør være nogenlunde ens over større Strækninger. Man har jo Eksempler paa, at Folk ere dragne rundt med Oldenborrerne fra det ene Sogn til det andet for at finde det Sted, hvor der gaves den højeste Betaling, og det er jo dog ikke Meningen, at slikt skal kunne ske. Jeg vilde sætte Pris paa, at man blev staaende ved Bestemmelsen i § 1, at Amtmanden paabyder Indsamlingen, idet jeg yderligere skal henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at der er større Garanti for, at der virkelig sker Indsamling, hvor der bør finde Indsamling Sted, naar det er Amtmanden, der kan paabyde den, end naar det er Sogneraadet. Det kunde jo nemlig godt tænkes, at enkelte Sogneraad vare uvillige og ikke vilde foranstalte en saadan Indsamling, men saa kan man, ved en privat Henvendelse til Amtmanden fremtvinge en Indsamling i vedkommende Sogn. — Med Hensyn til Bestemmelsen om Dræbningen af Oldenborrer udtalte det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen), at det var ønskeligt, at der blev fastslaaet Bestemmelser om, hvorledes Dræbningen skulde foregaa. Jeg tror ikke, det vil

være faktisk muligt at fastsætte slige Bestemmelser. Der haves jo ikke rundt omkring paa Landet Redskaber af ensartet Beskaffenhed til Disposition til Dræbning af Oldenborrer, og at paabyde, at der skulde anskaffes maaske ret dyre Maskiner, vilde dog maaske være lidt urimeligt. Faktisk foregaar nu, da der i de fleste Sogne findes Damptærskværker, Dræbningen derved — saaledes foregaar den i det mindste paa min Egn, og jeg bør paa en af de mest hjemsogte Egne — at man overhælder Oldenborrerne med kogende Vand fra vedkommende Damptærskværk. Jeg tror, det er den heldigste Maade, og jeg skulde ikke have noget imod, at der kom en Bestemmelse ind i Loven om, at der var en Forpligtelse for Sogneraadet til at paase, at Oldenborrerne Dræbning [finder Sted under tilfredsstillende Forhold. Ganske vist vilde det være uheldigt, hvis det blev saaledes som antydtes af det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds, at de dræbte Oldenborrer begyndte at flyve rundt igen og figurere til Indsamlingen Nr. 2.

Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (J. Jensen) omtalte de Tegn, som vare foreslaaede i § 2, og fandt, at de ikke vare nødvendige. Ligeledes var det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) inde paa at omtale § 2 og fandt, at det maaske var noget betænkeligt, at man skulde nøjes med den frivillige Indsamling. Det er min Overbevisning, at Frivilligheden er tilstrækkelig. Man maa jo dog gaa ud fra, at lige over for et saadant Samfundsonde, som Oldenborrerne virkelig ere, i alt Fald set fra Landbrugets Standpunkt, maa der være en tilstrækkelig varm Interesse til Stede for at blive af med dem. Det skulde dog være nogle løjerlige Sogneraad, som ikke havde Interesse af at blive af med Oldenborrerne i deres egen Kommune, naar Staten træder i saa høj Grad hjælpende til, som den gør her. Hidtil har det været saadan, at Sogneraadet skulde foranstalte Indsamlingen, og det er en af de Bestemmelser, som ere blevne allerstærkest angrebne paa Møder, der have været afholdte rundt omkring. Fra alle Sider var man enig om at udtale sig i Retning af, at det var noget, som Sogneraadene qua Sogneraad slet ikke kunde paatage sig. Nej, har man sagt alle Vegne — jeg har i alt Fald ikke set andre Udtalelser — det bør selvfølgelig ske ad Frivillighedens Vej, man kan sikkert gaa ud fra, at Indsamlingen endda vil ske under tilfredsstillende Former. Selvfølgelig bør den da ogsaa ske under den for-